ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

zo 16. januára 2007 *

Vo veci C-265/05,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Cour de cassation (Francúzsko) z 21. júna 2005 a doručený Súdnemu dvoru 27. júna 2005, ktorý súvisí s konaním:

José Perez Naranjo

proti

Caisse régionale d'assurance maladie (CRAM) Nord-Picardie,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Schintgen, P. Kūris, E. Juhász (spravodajca) a J. Klučka, sudcovia J. N. Cunha Rodrigues, U. Lõhmus, E. Levits, A. Ó Caoimh a L. Bay Larsen,

* Jazyk konania: francúzština.

generálny advokát: L. A. Geelhoed,
tajomník: K. Sztranc-Sławiczek, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 20. júna 2006,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— José Perez Naranjo, v zastúpení: SCP Thomas-Raquin a Benabent, advokát,

— Caisse régionale d'assurance maladie (CRAM) Nord-Picardie, v zastúpení: J.-A. Blanc, advokát,

— francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a O. Christmann, splnomocnení zástupcovia,

— španielska vláda, v zastúpení: I. del Cuvillo Contreras a A. Sampol Pucurull, splnomocnení zástupcovia,

— talianska vláda, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. Aiello, avvocato dello Stato,

— fínska vláda, v zastúpení: T. Pynnä, splnomocnená zástupkyňa,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: C. White, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci T. de la Mare, barrister,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: D. Martin a M.-J. Jonczy, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 13. júla 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 4 ods. 2a, článku 10a, článku 19 ods. 1, článku 95b, ako aj prílohy IIa nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmien a doplnení nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/001, s. 35, ďalej len „nariadenie č. 1408/71").

2 Tento návrh bol podaný v rámci právneho sporu medzi pánom Perez Naranjo a Caisse régionale d'assurance maladie (CRAM) Nord-Picardie vo veci jeho žiadosti na priznanie doplnkového príspevku z Fonds national de solidarité (ďalej len „doplnkový príspevok"), z ktorého sa 1. januára 1994 stal Fonds de solidarité vieillesse (ďalej len „fond").

Právny rámec

Právo Spoločenstva

3 Článok 4 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 upravuje:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky právne predpisy, ktoré sa týkajú týchto častí sociálneho zabezpečenia:

...

c) dávky v starobe;

..."

4 Článok 4 ods. 2a nariadenia č. 1408/71 stanovuje:

„Toto nariadenie sa taktiež vzťahuje na osobitné nepríspevkové dávky, ktoré sa poskytujú podľa iných právnych predpisov alebo iných systémov ako tie, ktoré sú uvedené v odseku 1 alebo tie, ktoré sú vylúčené na základe odseku 4, pokiaľ sú tieto dávky určené:

a) na poskytovanie doplnkového, náhradného alebo pridruženého krytia proti rizikám, ktoré sú obsiahnuté v častiach sociálneho zabezpečenia uvedených v odseku 1 písm. a) až h), alebo

b) len ako osobitná ochrana pre zdravotne postihnuté osoby."

5 Článok 10 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 týkajúci sa zrušenia podmienky bydliska v pododseku 1 uvádza:

„Pokiaľ nie je v tomto nariadení ustanovené inak, peňažné dávky v invalidite, v starobe alebo pozostalostné dávky, dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi alebo chorobami z povolania a podpora pri úmrtí nadobudnuté podľa právnych predpisov jedného alebo viacerých členských štátov nepodliehajú žiadnemu znižovaniu, upravovaniu, pozastaveniu, odňatiu alebo odobratiu z dôvodu, že príjemca má bydlisko na území iného členského štátu, ako je štát, kde sa nachádza inštitúcia zodpovedná za vyplácanie."

6 Článok 10a nariadenia č. 1408/71 v odseku 1 upravuje:

„Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 10a Hlavy III, sa osobám, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, priznajú osobitné nepríspevkové peňažné dávky uvedené v článku 4 ods. 2a, výhradne na území toho členského štátu, v ktorom majú bydlisko, podľa právnych predpisov tohto štátu, za predpokladu, že takéto dávky sú uvedené v prílohe IIa. Tieto dávky na svoje vlastné náklady poskytuje inštitúcia miesta bydliska."

7 Podľa článku 19 ods. 1 nariadenia č. 1408/71:

„Zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba s bydliskom na území iného členského štátu, ako je príslušný štát, ktorá spĺňa podmienky právnych predpisov príslušného štátu na nárok na dávky, dostáva so zohľadnením ustanovení článku 18, ak je to vhodné, v štáte, kde má bydlisko:

a) vecné dávky poskytované na účet príslušnej inštitúcie od inštitúcie miesta bydliska v súlade s ustanoveniami právnych predpisov, ktoré táto inštitúcia uplatňuje tak, akoby bol poistený u nej;

b) peňažné dávky poskytované príslušnou inštitúciou v súlade s právnymi predpismi, ktoré uplatňuje. Na základe dohody medzi príslušnou inštitúciou a inštitúciou miesta bydliska môže však na účet príslušnej inštitúcie v súlade s právnymi predpismi príslušného štátu takéto dávky poskytovať inštitúcia miesta bydliska z poverenia príslušnej inštitúcie v súlade s právnymi predpismi príslušného štátu. ..."

8 Tretie a štvrté odôvodnenie nariadenia Rady (EHS) č. 1247/92 z 30. apríla 1992, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1408/71 (Ú. v. ES L 136, s. 1; Mim. vyd. 05/002, s. 41), ktorého článok 1 vložil do nariadenia č. 1408/71 vyššie uvedený článok 4 ods. 2a a článok 10a, znejú takto:

„Keďže je... potrebné brať do úvahy prípadové právo Súdneho dvora, podľa ktorého niektoré dávky poskytované podľa vnútroštátnych právnych predpisov môžu súčasne spadať do kategórie sociálneho zabezpečenia aj sociálnej pomoci, vzhľadom na skupinu osôb na ktoré sa ciele a spôsob uplatnenia týchto právnych predpisov vzťahujú;

keďže Súdny dvor vyhlásil, že v niektorých bodoch sa právne predpisy, na základe ktorých sú takéto dávky poskytované, podobajú sociálnej pomoci v tom, že nedostatok je podstatným kritériom pri ich realizácii a podmienky pre nárok nie sú založené na úhrne dôb zamestnanosti alebo príspevkov, zatiaľ čo v ostatných bodoch sa podobá sociálnemu zabezpečeniu v tom, že pri poskytovaní dávok nie je založené na voľnom uvážení a že oprávneným udeľuje právne postavenie."

9 Článok 95b nariadenia č. 1408/71 s nadpisom „Prechodné ustanovenia pre výkon nariadenia (EHS) č. 1247/92" obsahuje odsek 9 upravujúci:

„Použitie článku 1 nariadenia (EHS) č. 1247/1992 nespôsobí zamietnutie žiadosti o osobitnú nepríspevkovú dávku poskytovanú k dôchodku, ktorú podala dotknutá

osoba, ktorá splnila podmienky pre poskytovanie takejto dávky pred 1. júnom 1992, aj keď má dotknutá osoba bydlisko na území iného členského štátu, ako je príslušný štát za predpokladu, že žiadosť o dávku podá do piatich rokov od 1. júna 1992."

10 V prílohe IIa nariadenia č. 1408/71 sa pod nadpisom „Francúzsko" uvádza:

„a) Doplnkový príspevok z Fondu národnej solidarity (zákon z 30. júna 1956)."

Vnútroštátne právo

11 Článok L. 815-2 prvý odsek Zákonníka sociálneho zabezpečenia v znení účinnom pre posúdenie skutkového stavu v konaní vo veci samej uvádza, že za určitých podmienok upravených bližšie v tomto zákonníku „každá osoba s francúzskou štátnou príslušnosťou, ktorá má svoje bydlisko na území materskej krajiny alebo v jednom z departementov uvedených v článku L. 715-1,... ktorá dosiahla minimálnu vekovú hranicu, ktorá bude v prípade pracovnej neschopnosti znížená, a na základe zákonov alebo nariadení poberá jednu alebo niekoľko dávok v starobe, ... dostane doplnkový príspevok".

12 Článok R. 815-2 prvý odsek uvedeného zákonníka upravuje túto minimálnu vekovú hranicu vo všeobecnosti na 65 rokov a v prípade pracovnej neschopnosti na 60 rokov.

13 Podľa článkov L. 815-2-1, L. 815-7 a L. 815-8 tohto zákonníka sa doplnkový príspevok nahradí inštitúciám poskytujúcim dávky alebo úradom fondu, poskytuje sa na základe výslovnej žiadosti oprávnenej osoby a je dlžný iba do miery, v akej celková suma príspevku a osobných [existenčných] prostriedkov žiadateľov nepresahuje maximálne hranice upravené v právnom predpise.

14 Z doplňujúcich informácií, ktoré boli ako súčasť odpovede na žiadosť Súdneho dvora o vysvetlenie adresovanej vnútroštátnemu súdu podľa článku 104 ods. 5 rokovacieho poriadku predložené kancelárii Súdneho dvora 8. mája 2006, vyplýva, že doplnkový príspevok, pre ktorý je príslušný fond zriadený zákonom č. 93-936 z 22. júla 1993, dopĺňa hlavnú dávku iba do hranice garantovaného minimálneho príjmu v starobe a že poskytovanie príspevku je závislé od preskúmania prostriedkov podľa podmienok upravených v článku R. 815-21 až R. 815-32 zákonníka sociálneho zabezpečenia.

15 Podľa článku L. 135-1 prvého odseku tohto zákonníka je úlohou fondu prevziať nepríspevkové dávky poistenia v starobe, ktoré patria do oblasti vnútroštátnej solidarity. Z článku L. 135-3 tohto zákonníka a písomných vyjadrení francúzskej vlády vyplýva, že medzi príjmy fondu, ktoré sa použili na financovanie úloh prevzatých na základe článku L. 135-1, v rokoch 1994 a 2003 úplne alebo čiastočne patria alebo patrili všeobecný a solidárny sociálny príspevok platené spoločnosťami, ako aj v nepatrnej miere sociálne odvody vo výške 2 %, dane z nápojov a odvody na starostlivosť.

16 Všeobecný sociálny príspevok odvádzajú fyzické osoby z príjmov z pracovnej činnosti a príjmov nahrádzajúcich príjmy z pracovnej činnosti, ako aj z kapitálových príjmov, z investičných výnosov a príjmov z hier. Základom solidárneho sociálneho príspevku plateného spoločnosťami je daň z obratu spoločností podliehajúcich zdaneniu právnických osôb a základom sociálnych odvodov vo výške 2 % sú kapitálové príjmy alebo investičné výnosy fyzických osôb s bydliskom vo Francúzsku.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

17 Žalobca v konaní vo veci samej pán Perez Naranjo, narodený 27. septembra 1931, má španielsku štátnu príslušnosť. Pracoval vo Francúzsku od 1957 do 1964 a potom sa vrátil do Španielska. Od 1. novembra 1991 poberá francúzsky starobný dôchodok.

18 Dňa 28. mája 1997 podal žiadosť o vyplácanie doplnkového príspevku na Caisse régionale d'assurance maladie (CRAM) Nord-Picardie. Keďže jeho návrh bol zamietnutý, podal žalobu na tribunal des affaires de sécurité sociale de Lille, ktorá bola rozsudkom z 13. decembra 2001 zamietnutá ako neprípustná.

19 Žalobca v konaní vo veci samej podal proti tomuto rozsudku na cour d'appel de Douai (Francúzsko) odvolanie, ktoré tento súd zamietol rozsudkom z 28. februára 2003 s odôvodnením, že doplnkový príspevok, ktorý je výslovne uvedený v prílohe IIa nariadenia č. 1408/71, predstavuje osobitnú kategóriu dávok s názvom „nepríspevkové osobitné dávky", ktoré, keďže spadajú pod článok 10a tohto nariadenia, už nie sú od 1. júna 1992 — od okamihu, od ktorého poberateľ nespĺňa požiadavku veku upravenú francúzskym právnym predpisom — exportovateľné.

20 Žalobca v konaní vo veci samej podal na Cour de cassation opravný prostriedok a opieral sa pri tom o skutočnosť, že doplnkový príspevok nie je ani osobitnou, ani nepríspevkovou dávkou a že Cour d'appel de Douai tým, že iba z dôvodu, že tento príspevok bol výslovne uvedený v prílohe IIa nariadenia č. 1408/71, vychádzajúc z opačného názoru a bez preskúmania, o aký druh príspevku ide, porušil článok 4 ods. 2a a článok 10a uvedeného nariadenia.

21 Za týchto okolností Cour de cassation rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Je potrebné vykladať právo Spoločenstva v tom zmysle, že sporný doplnkový príspevok, ktorý je uvedený v prílohe IIa nariadenia č. 1408/71, predstavuje osobitnú nepríspevkovú dávku, čo na základe článkov 10a a 95b nariadenia č. 1408/71 vylučuje jeho poskytnutie žiadateľovi bez bydliska na danom území, ktorý 1. júna 1992 nespĺňa vekovú požiadavku, alebo v tom zmysle, že tento príspevok, keďže sa považuje za dávku sociálneho zabezpečenia, je potrebné poskytnúť na základe článku 19 ods. 1 tohto nariadenia bez ohľadu na to, v ktorom členskom štáte má žiadateľ, ktorý spĺňa predpoklady vzniku nároku, svoje bydlisko?"

O prípustnosti

22 Fínska vláda spochybňuje prípustnosť otázky, pretože konanie vo veci samej nedostatočne opisuje právny rámec sporu a poskytnuté informácie sú natoľko nedostatočné, že táto vláda usudzuje, že na ich základe nemôže podať k tejto otázke pripomienky.

23 Vnútroštátny súd však na žiadosť Súdneho dvora podal vysvetlenia. Okrem toho mali členské štáty a inštitúcie Spoločenstva príležitosť, aby doplnili svoje pripomienky v ústnom konaní. Za týchto okolností sa Súdny dvor domnieva, že má dostatok informácií, aby na položenú otázku mohol užitočne odpovedať.

24 Z toho vyplýva, že položenú otázku nie je možné vyhlásiť za neprípustnú.

O prejudiciálnej otázke

25 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či dávka, ktorá je uvedená v prílohe IIa nariadenia č. 1408/71 pod názvom „Francúzsko" ako doplnkový príspevok, predstavuje osobitnú nepríspevkovú dávku v zmysle článku 4 ods. 2a nariadenia v znení účinnom v čase vzniku skutkového stavu v konaní vo veci samej. V prípade takejto kvalifikácie nemá totiž žiadateľ, ktorý nemá bydlisko na danom území, ktorý nesplnil 1. júna 1992 vekovú požiadavku, podľa článkov 10a a 95b tohto

nariadenia na takúto dávku nárok; naopak, v prípade, že tento príspevok nebude kvalifikovaný ako osobitná nepríspevková dávka, bude musieť byť na základe článku 19 ods. 1 tohto nariadenia žiadateľom, ktorí spĺňajú k tomuto okamihu vekovú požiadavku, poskytnutý bez ohľadu na to, v akom členskom štáte majú svoje bydlisko.

26 Súdny dvor už preskúmal prenos doplnkového príspevku do zahraničia a zistil, že s článkom 10 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 nie je zlučiteľné, aby sa poskytovanie tohto príspevku viazalo na požiadavku bydliska vo Francúzsku (pozri rozsudky z 24. februára 1987, Giletti a i., 379/85 až 381/85 a 93/86, Zb. s. 955, bod 17, a z 12. júla 1990, Komisia/Francúzsko, C-236/88, Zb. s. I-3163, body 14 a 20).

27 Následne na tieto rozsudky bolo však nariadenie č. 1408/71 zmenené a doplnené nariadením č. 1247/92, okrem iného bol vložený článok 4 ods. 2a a článok 10a. Podľa článku 10a ods. 1 majú na osobitné nepríspevkové dávky uvedené v článku 4 ods. 2a nárok iba žiadatelia, ktorí bývajú na území členského štátu, ktorý je príslušný poskytnúť tieto dávky.

28 Otázka prenosu doplnkového príspevku do zahraničia musí byť teda preskúmaná s ohľadom na článok 10a.

29 Na základe judikatúry Súdneho dvora ustanovenia o výnimkách z prenosu dávky sociálneho zabezpečenia do zahraničia upravených v článku 10a nariadenia č. 1408/71 je potrebné vykladať doslovne. Toto ustanovenie sa týka iba dávok, ktoré spĺňajú podmienky stanovené v článku 4 ods. 2a toho istého nariadenia, to znamená, že ide o nepríspevkové dávky osobitnej povahy, ktoré sú zároveň uvedené v prílohe IIa uvedeného nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. apríla 2004, Skalka, C-160/02, Zb. s. I-5613, bod 19, ako aj zo 6. júla 2006, Kersbergen-Lap a Dams-Schipper, C-154/05, Zb. s. I-6249, bod 25).

30 Ako sa uvádza v bode 10 tohto rozsudku, doplnkový príspevok je uvedený v prílohe IIa nariadenia č. 1408/71.

31 Preto je potrebné preskúmať, či má tento príspevok na jednej strane osobitnú a na druhej strane nepríspevkovú povahu.

O osobitnej povahe doplnkového príspevku

32 Súdny dvor už rozhodol, že osobitná dávka v zmysle článku 4 ods. 2a nariadenia č. 1408/71 je definovaná svojím účelom. Nahrádza alebo dopĺňa dávku sociálneho zabezpečenia, má povahu sociálnej pomoci odôvodnenej hospodárskymi a sociálnymi potrebami a je stanovená právnou úpravou s objektívnymi kritériami (pozri rozsudky z 29. apríla 2004, Skalka, už citovaný, bod 25, ako aj Kersbergen-Lap a Dams-Schipper, už citovaný, bod 30).

33 Pokiaľ ide o vzťah medzi doplnkovým príspevkom a sociálnym zabezpečením, je zrejmé, že táto dávka, ktorá sa poskytuje na účely zvýšenia starobných dôchodkov sociálneho zabezpečenia, s ním súvisí. Doplnkový príspevok, ktorý dopĺňa dávku

v starobe uvedenú v článku 4 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 1408/71, má ten istý rozsah osobnej pôsobnosti, aký má táto dávka, a požaduje ten istý minimálny vek na vznik nárokov.

34 Pokiaľ ide o vzťah medzi doplnkovým príspevkom a sociálnou pomocou, úlohou tohto príspevku, ako zdôraznil generálny advokát v bode 36 svojich návrhov, je zabezpečiť existenčné minimum na živobytie. Poskytuje sa totiž osobám, ktoré dosiahli dôchodkový vek a ktorých celkové príjmy sa nachádzajú pod minimálnou hranicou stanovenou vnútroštátnym zákonodarcom. Suma tejto dávky, ktorá dopĺňa príjmy adresáta až do zákonom stanovenej výšky, závisí od týchto príjmov. Osobná núdza, to znamená individuálna finančná situácia každého príjemcu, hrá preto rozhodujúcu úlohu. Z údajov vnútroštátneho súdu okrem toho vyplýva, že poskytnutie doplnkového príspevku nepredpokladá žiadne doby zamestnania alebo doby platenia príspevkov.

35 Z uvedeného vyplýva, že doplnkový príspevok, ktorý súvisí so sociálnym zabezpečením, ako aj so sociálnou pomocou, má povahu osobitnej dávky.

O nepríspevkovej povahe doplnkového príspevku

36 Pokiaľ ide o príspevkovú alebo nepríspevkovú povahu doplnkového príspevku, z judikatúry vyplýva, že kritériom určujúcim príspevkovú alebo nepríspevkovú povahu doplnkového príspevku je skutočné financovanie predmetnej dávky. Súdny

dvor preskúma, či je financovanie zabezpečené priamo, alebo nepriamo zo sociálnych príspevkov, alebo z verejných zdrojov (pozri v tomto zmysle rozsudky Skalka, už citovaný, bod 28, ako aj Kersbergen-Lap a Dams-Schipper, už citovaný, bod 36). Toto preskúmanie si však môže vyžadovať také detailné a obšírne preskúmanie vnútroštátnej právnej úpravy a praxe, že by to mohlo presiahnuť úlohu Súdneho dvora, ktorá mu patrí v rámci prejudiciálneho konania, čo by mohlo viesť k nevyhnutnosti následnej spolupráce vnútroštátneho súdu, aby sa mohlo dospieť ku konečnému záveru.

37 V tejto súvislosti je potrebné súhlasne s Komisiou konštatovať, že pri vyplatení doplnkového príspevku zdravotnými a nemocenskými poisťovňami nahradí fond týmto poisťovniam vyplatené dávky.

38 Navyše je potrebné uviesť, že, ako vyplýva z bodu 15 tohto rozsudku, zdroje fondu vo všeobecnosti pochádzajú zo všeobecného a zo solidárneho sociálneho príspevku, ktorý platia spoločnosti.

39 Pokiaľ ide nakoniec o povahu zdrojov fondu, žalobca v konaní vo veci samej a španielska vláda pred Súdnym dvorom napádajú iba kvalifikáciu všeobecného sociálneho príspevku ako dane. Na základe odvolania sa na rozsudok z 15. februára 2000, Komisia/Francúzsko (C-169/98, Zb. s. I-1049), sa žalobca v konaní vo veci samej domnieva, že všeobecný sociálny príspevok predstavuje odvod na sociálne zabezpečenie, a doplnkový príspevok má preto príspevkovú povahu.

40 Následne je potrebné rozhodnúť, či príspevok označený ako všeobecný sociálny príspevok je možné považovať za odvod na sociálne zabezpečenie alebo za verejný zdroj, ktorý nevykazuje znaky takéhoto odvodu.

41 Najprv je potrebné poukázať na skutočnosť, že vo veci, v ktorej bol vyhlásený už citovaný rozsudok Komisia/Francúzsko, nešlo o špecifickú otázku kvalifikácie všeobecného sociálneho príspevku na účely článku 4 ods. 2a nariadenia č. 1408/71, ale iba o to, v ktorom členskom štáte podliehal žiadateľ na účely článku 13 nariadenia č. 1408/71 povinnosti odvádzať takýto príspevok.

42 Otázka povahy všeobecného sociálneho príspevku vzniká celkom konkrétne v súvislosti s týmto príspevkom z príjmov z pracovnej činnosti alebo príjmov nahrádzajúcich príjmy z pracovnej činnosti, ktorý musia platiť zamestnanci a samostatne zárobkovo činné osoby vo Francúzsku a ktorý, ako vyplýva z podkladov, ktoré má Súdny dvor k dispozícii, predstavuje dôležitý zdroj príjmov fondu, ktorý financuje doplnkový príspevok.

43 Predovšetkým, všeobecný sociálny príspevok z príjmov z pracovnej činnosti alebo príjmov nahrádzajúcich príjmy z pracovnej činnosti vykazuje určitú podobnosť s odvodmi do všeobecného systému sociálneho zabezpečenia, najmä pokiaľ ide o vymeriavací základ a spôsob vyberania.

44 Okrem toho sa Súdny dvor v bode 35 už citovaného rozsudku Komisia/Francúzsko domnieval, že tento príspevok na rozdiel od odvodov, ktorými sú financované všeobecné výdavky verejného sektora, slúži na osobitné a priame financovanie sociálneho zabezpečenia vo Francúzsku.

45 Aby sa dalo zistiť, či má doplnkový príspevok príspevkovú alebo nepríspevkovú povahu, nepostačuje dôkaz, že doplnkový príspevok ako taký predstavuje príspevkovú dávku, pokiaľ všeobecný sociálny príspevok slúži na financovanie sociálneho zabezpečenia.

46 V tejto súvislosti je potrebné položiť si otázku, či existuje zjavná súvislosť medzi doplnkovým príspevkom a všeobecným sociálnym príspevkom z príjmov z pracovnej činnosti alebo príjmov nahrádzajúcich príjmy z pracovnej činnosti.

47 Ako vyplýva z informácií poskytnutých Súdnemu dvoru, vzťah medzi doplnkovým príspevkom a všeobecným sociálnym príspevkom z príjmov z pracovnej činnosti alebo príjmov nahrádzajúcich príjmy z pracovnej činnosti nespĺňa túto podmienku.

48 Po prvé, na základe vnútroštátnych predpisov je úlohou fondu, ktorý disponuje potrebnými prostriedkami doplnkového príspevku, prevziať nepríspevkové dávky dôchodkového poistenia, ktoré patria do oblasti vnútroštátnej solidarity, pričom doplnkový príspevok predstavuje iba ich obmedzenú časť.

49 Po druhé, hoci je pravda, že všeobecný sociálny príspevok z príjmov z pracovnej činnosti alebo príjmov nahrádzajúcich príjmy z pracovnej činnosti predstavuje podstatnú časť príjmov fondu, tieto príjmy tvoria aj iné odvody a poplatky, ktorých kvalifikáciu ako odvody s charakterom dane Súdny dvor nepopiera.

50 Po tretie, všeobecným sociálnym príspevkom z príjmov z pracovnej činnosti alebo príjmov nahrádzajúcich príjmy z pracovnej činnosti sa nefinancuje iba fond, ale rovnako aj iné sociálne systémy.

51 Po štvrté, pokiaľ ide o poberateľov dávok, podmienky vzniku nároku na príspevok a spôsob výpočtu doplnkového príspevku sa neviažu na žiadny z príspevkov.

52 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že aj keď je potrebné tú časť všeobecného sociálneho príspevku, ktorá sa viaže na príjmy z pracovnej činnosti alebo príjmy nahrádzajúcich príjmy z pracovnej činnosti, považovať skôr za príspevok než za financovanie z verejných prostriedkov, súvislosť medzi týmto príspevkom a doplnkovým príspevkom nie je dostatočne zjavná, aby bolo možné tento príspevok kvalifikovať ako príspevok s príspevkovou povahou.

53 Je v právomoci vnútroštátneho súdu, aby na účely konečného určenia príspevkovej alebo nepríspevkovej povahy spornej dávky preskúmal správnosť skutočností uvedených v bodoch 48 až 52 tohto rozsudku.

O prípadnom použití prechodných ustanovení

54 Vo všeobecnosti je možný u dávok sociálneho zabezpečenia v zmysle nariadenia č. 1408/71 ich prenos do zahraničia, teda nárok na tieto dávky nie je možné obmedzovať na osoby, ktoré majú bydlisko v príslušnom členskom štáte. Ako však bolo uvedené v bode 27 tohto rozsudku, článok 10a uvedeného nariadenia upravuje výnimku pri osobitných nepríspevkových peňažných dávok uvedených v článku 4 ods. 2a toho istého nariadenia, keďže tieto dávky priznáva iba osobám, ktoré majú bydlisko v tomto členskom štáte, pokiaľ sú tieto dávky uvedené v prílohe IIa tohto nariadenia.

55 Keď však zákonodarca Spoločenstva vložil nariadením č. 1247/92 do nariadenia č. 1408/71 článok 10a, upravil v článku 2 nariadenia č. 1247/92 prechodné ustanovenia. Odsek 2 tohto článku, ktorého znenie bolo z podstatnej časti prevzaté do článku 95b ods. 9 nariadenia č. 1408/71 nariadením Rady (ES) č. 3095/95 z 22. decembra 1995 (Ú. v. ES L 335, s. 1; Mim. vyd. 05/002, s. 267), upravuje postavenie osoby, ktorá má bydlisko na území iného členského štátu než príslušného štátu a ktorá nepodala žiadosť o osobitnú dávku, hoci splnila podmienky na priznanie tejto dávky pred 1. júnom 1992, ktorý je dátumom nadobudnutia účinnosti nariadenia č. 1247/92, a ustanovuje, že táto osoba môže podať svoju žiadosť o spornú osobitnú dávku v lehote 5 rokov po tomto dátume.

56 Z toho vyplýva, že sa na základe tohto prechodného ustanovenia podmienka bydliska nepoužije, pokiaľ osoba, ktorá pred 1. júnom 1992 splnila podmienky na poskytnutie takejto dávky, akou je doplnkový príspevok, podala žiadosť v uvedenej lehote.

57 Podľa rozhodnutia vnútroštátneho súdu nespĺňa žalobca v konaní vo veci samej, hoci je od 1. novembra 1991 poberateľom starobného dôchodku vo Francúzsku, k 1. júnu 1992 zákonné podmienky na priznanie doplnkového príspevku. Ako totiž vyplýva z bodu 12 tohto rozsudku, môže sa táto dávka priznať iba poberateľom starobného dôchodku, ktorí dosiahli vek 65 rokov alebo v prípade pracovnej neschopnosti vek 60 rokov.

58 Komisia uvádza predpoklad, že sa predmetné prechodné ustanovenia mohli na pána Perez Naranjo vzťahovať, pokiaľ by sa mohla preukázať jeho pracovná neschopnosť pred 1. júnom 1992.

59 Je však nesporné, že žalobca v konaní vo veci samej, narodený 27. septembra 1931, jednak nemohol dosiahnuť k 1. júnu 1992 vek 65 rokov a jednak bol poberateľom francúzskeho starobného dôchodku vyplácaného podľa bežného systému, a nie z dôvodu pracovnej neschopnosti.

60 Keďže vnútroštátny súd nepoložil Súdnemu dvoru otázku v tomto smere, nie je potrebné tento predpoklad uvádzaný Komisiou preskúmať.

61 V súvislosti s predchádzajúcimi úvahami je potrebné na predloženú otázku odpovedať tak, že dávka, akou je doplnkový príspevok uvedený v prílohe IIa nariadenia č. 1408/71 pod nadpisom „Francúzsko", predstavuje osobitnú dávku. Preskúmanie spôsobu financovania doplnkového príspevku na základe podkladov predložených Súdnemu dvoru ukazuje, že medzi všeobecným sociálnym príspevkom a spornou dávkou chýba dostatočne zrejmá súvislosť, čo vedie k záveru, že doplnkový príspevok má nepríspevkovú povahu. Je v právomoci vnútroštátneho súdu preskúmať charakteristické črty uvedené v bodoch 48 až 52 tohto rozsudku, aby sa dalo určiť, či ide o príspevkovú alebo nepríspevkovú dávku.

O trovách

62 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

Dávka, akou je doplnkový príspevok uvedený v prílohe IIa nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom a doplnenom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996, pod nadpisom „Francúzsko“, predstavuje osobitnú dávku. Preskúmanie spôsobu financovania doplnkového príspevku na základe podkladov predložených Súdnemu dvoru ukazuje, že medzi všeobecným sociálnym príspevkom a spornou dávkou chýba dostatočne zrejmá súvislosť, čo vedie k záveru, že doplnkový príspevok má neprísпevkovú povahu. Je v právomoci vnútroštátneho súdu preskúmať charakteristické črty uvedené v bodoch 48 až 52 tohto rozsudku, aby sa dalo určiť, či ide o príspevkovú alebo neprísпevkovú dávku.

Podpisy